

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΥΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Η συνδρομή έτησια και προπληρωτέα δια της 'Αθήνας και τών Παλαιών δραχμας 12, δια της 'Επιτομίας δραχμίας 15 και δια τών 'Επιτομικών δραχμίας 20.
'Αγγλικαί και αλλοδαφαί καταχωρίζονται επί της αλλοδαπίας επί 50 επί 10 αντίστοιχα ποσών.

Ηρώδης ο Αττικός [Χαράλαμπος Άννινος]

Ο χρυσός της Γορτυνίας

Φαντασμαγορία

Το Άστυ, Αθήνα

τμ. 2, τχ. 102 (30 Αυγούστου 1887), σ. 2-3

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ φορῶν ἐφεστρίδα ἐντὸς τοῦ σπουδαστηρίου του δισκεινασμένου ἐν εἶδει ἐργαστηρίου ἀλχημιστοῦ. Μίγας λέβης κοχλάζει ἐπὶ πυραύνου, τὸ περιεχόμενον δὲ αὐτοῦ συγγνώμῃ ἀνακινεῖ διὰ τῆς μαγικῆς του ράβδου ὁ ΘΕΟΔΩΡΟΣ. Ἡ Πρωία ἢ Ἰώρα, ὁ Αἰὼν καὶ ὁ Μικρὸς Αἰὼν, περιφέρονται καὶ διακονοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν μυστηριώδη ἐργασίαν.

ΘΕΟΔ. Χαῖρε, πατρίς μου, Γορτυνία ἑνδοξος
Μήτηρ ἀνδρῶν Ἀρχάδων τοῦ Πανός ἢ χθών
*Ἦτις ἀφ' ἡμέρας ἀπάγαγον
Διορθωτὰς πελάτων καὶ πρωτοπουροῦς
Ἰδοὺ παράγεις καὶ χρυσίον σήμερον !
Φέρετε βάλανους, φέρετε νὰ ριφθῶμεν
Ἐδῶ κυκλώσατέ με, φίλα φύλλα μου
Τὸν μυστικὸν χορὸν ἐμπρὸς ᾧ σὺρμαμεν
Περὶ αὐτῶν τὸν λέβητα τὸν βράζοντα
Ἴνα ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ πυθμένου του
Ἀναφανῇ λαμπρὸν τὸ στίλβον μέταλλον.

(Αἱ ἐφημερίδες κυκλοῦσιν αὐτὸν καὶ ἐκτελεῖται περὶ τὸν λέβητα ἡ πρώτη μυστικὴ ὄρχησις.)

ΘΕΟΔ. Φεῦ ! διατὶ ν' ἀργήσης ν' ἀνακαλυφθῆς
ἼΩ χρυσοφόρον φέαρ ; Δὲν εὐρίσκειο
Τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν μετ' ἐνθουσιασμοῦ
Συνήρχοντο ὑπὸ τὴν κυανόλευκον
Αἱ μυριάδες τῶν ἀλκίμων μαχητῶν
Ὅπως οὐδέποτε ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν
Τὴν ἐποχὴν, ὅποτε κατετρόπισεν
Ὁ *Αρατος, νομίζω, τὸν Κυναιγειρον
Συνήχθησαν ; Εὐθὺς πῶς θὰ προσέπιπτον
Τὰ ἀγρία θηρία τοῦ ἀποκλεισμοῦ !
Ὁ Κουρτοπάσης καὶ ὁ Ροῦμβολτ ὁ θρασύς
Μελανωταὶ θὰ ἦσαν τῆς Πρωίας μου.
Ἀγέρωχος εὐθὺς θὰ τοὺς ἐφώναζα
Messieurs, assez de representations allez !
*Ἦτοι : «καὶ παραστάσεις φθάνουν κύριοι !»
(Ἐκτελοῦσι καὶ δευτέραν ὄρχησιν.)
Πλὴν δὲν εἶνε μικρὸν τὸ εὐεργέτημα
Κ' εἰς τὴν παρούσαν φρικαλέαν ἐποχὴν
Ὅποτε χατῶν ἀπειλεῖ τὸ ἔλλειμμα
Κι' ἀφάνει τοῦ χρυσοῦ ἡ ὑπερτίμησις.

'Α | ὁ ἀστὴρ μου λάμπει τηλαυγέστατος,
 Αἰ μυστικὰ φωναί, δὲν μὲ ἤπατησαν.
 Ὅσκις χρίσμος σιγῇ ἐπέχεται
 Καὶ κίνδυνος δεινός τὸ βῆθος ἀπειλεῖ
 Ἐκ μηχανῆς σωτήρας ἐμφανίζονται
 Ἡ Γορτυνία καὶ ὁ Θεωδώρακος τῆς
 Λαὶ πτωχῆ μου, προφορμένε μου λαί,
 Μ' ἄρτον ξηρὸν σὲ θέρεφα καὶ λάχανα
 Ἰδοὺ σοὶ δίδω τώρα φρέατα χρυσοῦ
 Φάγε καὶ πίε, χόρτασε, εὐφράνθητι.
 Καὶ εἶπε τὸν ἀνάξιον, πρῶτοπυργόν.
 Ἦλθε καιρὸς νὰ πῆσῃ πλῆον, τὴ μαννα
 Ἄν ἔχῃς ἓνα βῶλον μὲ καρτάληδες
 Ἔχω κ' ἐγὼ γιμάρτα βῶλους φρέατα.

(Ρίπτουσι βλοῖ βῶλους ἐντὸς τοῦ λέβητος.)

Ο ΜΙΚ. ΑΙΩΝ. Νὰ παίξω βῶλους
 θέλω, δῶσε μου κ' ἐμ.
 ΘΕΟΔ. Ἡσύχασε, μικρέ, νὰ εἶσαι εὐτακτός
 Καὶ ἔχεις μέγα μέλλον, σοὺ ὑπόσχομαι.
 Ο ΜΕΓ. ΑΙΩΝ. Πλὴν πῶς μυρίζε ἔτσι τόσον ἀσχημα ;
 ΠΡΩΙΑ. Ὅσμην βραβαίαν πράγματι αισθάνεσθε ;
 ΧΩΡΑ. Ὡς ὑδροθειωμένου ἀέριου, ναί.
 ΘΕΟΔ. Χώρα καλὴ, ἔχεις, ὡς βλέπω, σφραγισθῆναι
 Ἐπιτοχῇ εἰς τὰ τοιαῦτα, ἀγνοεῖς.
 Τὸν τελευταῖον κύκλον ἄς ποιήσωμεν
 Καὶ θὰ φανῇ εἰς τὸν πωθμένα ἀφθονον
 Καὶ γίνεσθαι τὸ μέταλλον τὸ τιμαλφές.

(Ἐκτελεῖται ἐν σιγῇ καὶ ὁ τελευταῖος κύκλος.)

ΘΕΟΘ. (ὡσεὶ ἐμπνευσμένος.) Χρυσὸς ἄς ρεύσῃ ἀφθονος ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τῆς Ἑλληνίδος πῆσῃ; καὶ ἄς ἐμυληθοῦν
 Ὅλου τοῦ Κράτους τὰ ταμίαι τὰ κινά.
 Προσίλθετε, προσίλθετε, ὅσοι πιστοί !
 Καπνίσσατε, κολίται, ὡς ἀπρόλοισα
 Καλυστεροῦνται φέροντες μὴ πληροῦσθε
 Ἐβέλθετε, τιλῶναι, ἐκ τῶν φυλακῶν
 Ὡ θανεισθαί μας ἄρπαγες πληρώθητε
 Τοῦ χρηματιστηρίου ἄλλοπρόσαλλοι
 Κολλυβισταί οἱ παίζοντες μὲ ἀνεμον
 Ἰδοὺ, παίζετε τώρα μ' ἀλήθη χρυσόν.
 Φίλε Αἰών, θὰ γείνης ὁ Χρυσοῦς Διδών
 Πρωία, φίλον ἦτορ, θὰ τυπώσεσθε
 Μὲ χαρακτηριστὰ ἐκ χρυσοῦ ἀγνοῦ· καὶ σὺ
 Λώρα φιλιότητῃ ἢ ἐπιτὰ ἑκατοσὺς
 Φοικτοὺς ἰδοῦσα ἀφορία; Φαραῶ
 Νὰ ἴδῃς ἱστομῆσου χρόνους εὐτοχεῖτι,
 Θεομοὶ τῆς Λεβαδείας Πρόνοια καὶ σὺ
 Ἡ Σφαῖρα ἢ γυρίζουσα τοῦ Πειραιῶς.
 Τὸν τρίγωνον τὸν οὐκὲν παρατηρήσατε
 Ἀλίκαυ καὶ Κανδρέβα περινοῦστατοι
 Ἀγρόται καὶ σκερτήσατε ἐκ τῆς χαρῆς
 Καὶ σὲς τῆς Λακωνίας τέκνα τολμηρὰ
 Τὶ θέλετ' εἰς τὴν ἀξίαν Ἀμερικὴν ;
 Καλλιφορνια ἔγεινεν ἢ χώρα μας ! . . .

(Μετὰ μικρὰν παύσιν.)

Καὶ δήμαρχος θὰ γείνη ὁ Καλλιφρονᾶς !
 Καὶ ὑπουργὸς θὰ γείνη ὁ Λεβιάης μου
 Καὶ ὑπουργὸς καὶ ὁ Γερικοστάπουλος
 Περράκης καὶ Πετρίδης, Καραπάνος καὶ . . .

[κατ' ἴδιον μετὰ θλ(ψεως)]

Ὡ Γιάγκο, Γιάγκο, Γιάγκο ! Διὰτὶ σκληρὸ
 Νὰ εἶσαι ἀποστατὴς σήμερον ἐσὺ !
 [Πρὸς τὰς ἐφημερίδας]
 Τέκνα, ἐμπρός ! τὸν μακρινὸν ἐξορκισμὸν

Ὁ λέβης νὰ κοχλάσῃ κ' εἰς τὴν θράσιν του
 Οἱ βῶλοι νὰ γυνῶν χρυσοῦν ἀμιγῆ.

[Κυκλοῦσιν βλοῖ τὸν λέβητα καὶ ρίπτουσι ἐντὸς αὐτοῦ διάφορα ἀντικείμενα, κατὰ σειράν, ὡς αἱ μάγισσαι ἐν τῇ γνωστῇ σκηνῇ τοῦ Μάκβεθ.]

ΟΛΟΙ. Ὁ λέβης ἔς κοχλάσῃ, ἰδοὺ ρίπτουσι
 Τρικοῦπη τρίχα ἀπὸ τὸ μαστάδι του
 Ἄπ' τοῦ Λομβάρδου τὸ μαυδὸνι ράκος ἐν,
 Δραγοῦμη μούσι καὶ Μανέτα βλέφαρον
 Ἐν γάντι Θεοτόκη, τοῦ Βουλγατῆτη δι
 Σελίδα μίαν ἀπ' τὰς ἀγορεύσεις του.
 Ἰδοὺ καὶ τ ὁ Καζάξη ἓνα πάσσαλον
 Καὶ τοῦ σοφοῦ Δερμάθα ἑασημολόγηται.
 Τοῦ Δικ τοῦ μακαρίτου ἓνα κόκκαλον
 Μπασιτοῦν Θεοχάρη τοῦ ἀθλητικοῦ
 Νομάρχου τῶν Κυκλάδων, ἓνα ὄβολον
 Ἄπ' τὸ ταμίον τοῦ Σκουλοῦδη τὸ κλειστόν
 Ἰδοὺ καὶ τοῦ Βουδούρη τὴν παραίτησιν
 Καὶ τοῦ Μανσόλα τὸ διαβατήριον.
 Τῆς Παλιγγενεσίας κούφιον δόντι ἐν
 Στεφάνου Σέμου ἄρθρον, Ἀκροπύλωτος
 Ἐφημερίδος εἰκίνας καλλιτεχνικὰς
 Τῆς Καθημερινῆς ἐυλογαφῆματα.
 Κόχλασε, λέβη κ' εἰς χρυσόν λαμπρότατον
 Τὸ μαγικὸν μας κράμα ἔς μεταβληθῆ.

[Νέφος κηπινοῦ ἀναθρώσκει ἐκ τοῦ λέβητος. Αἱ φλόγες τοῦ πυρρανοῦ ἀγχαῖσιν. Ὁ ΘΕΟΔΩΡΟΣ κέπτεον παρατηρεῖ ἐναγώνως τὸ περιεχόμενον.]

ΟΛΟΙ. Τι ἔγινε ;
 ΘΕΟΔ. Φεῦ ! ἄνθρωκες ὁ ἠτσαυρός.
 [κατ' ἴδιον]

ΑΙΩΝ. Ὡ Δούνη ! πάλιν νῦν συνταυτιζόμεθα,
 Χρυσὸς δὲν ἔγεινεν οἱ βῶλοι ;
 ΘΕΟΔ. Ὅχι, φεῦ !
 Νομίζω σιδήρος πῶς εἶνε ἔθλιος.

ΑΙΩΝ. Ἄλλ' ἔστω ! ἀποδέχομαι τὸν αἰῶνά !
 Δηλοὶ πῶς εἶσαι θὰ εἶμαι τοῦ πυρός
 Καὶ τοῦ σιδήρου τοῦ ἐνθελίου ὁ ἀνήρ.
 ΑΙΩΝ. Ἄλλὰ ἢ δυσνοῖδα αὐτῇ τί δηλοῖ
 Τοῦ ὑδροθειωμένου ἀέριου ;

ΘΕΟΔ. Ὡ !
 Πολλὴν τὴν σημασίαν ἔχει καὶ αὐτῇ.
 Ἀγὰ φέρει ἰδῶ πολλὰ νὰ δάψωμεν
 Νὰ διαφεύσω θέλω μίαν παλαιάν
 Δημώδη παροιμίαν καὶ κακέμαστον.

ΑΙΩΝ. Ἄφου βαφοῦν ε' αὐτὰ τί θὰ τὰ κάμωμεν ;
 ΘΕΟΔ. Ἐὰ τὰ φυλάξωμεν νὰ τὰ σιγαλίσωμεν
 Ὅλοι ὁμοῦ τὸ Πάσσα τὸ ἐπόμενον,
 Ὅσα εὐδαίως ἔσομαι πρῶτοπυργός
 Καὶ ὅτε, σὰς τὸ λέγω ἐμπιστευτικῶς,
 Θὰ λάβωμεν, πρῶτος μὴ ἀμφιβάλλετε,
 Τὴν Βερολίνοιον γραμμῆν

ΟΛΟΙ. Ἀμὴν ! Ἀμὴν !
 [Κατακτετάνονται ἡ αὐλαία.]

Ἡρώδης ὁ Ἄττινός